

[Socialministeren]

lov på 14 uger efter fødslen, at medhjælpende ægtefæller sikres samme rettigheder som andre, og at adoptanter sikres ret til dagpenge i 14 uger efter adoptionen.

Børnekommissionen beklager, at der ikke er gennemført større fremskridt på dette område, og mener fortsat, at forslagene i betænkningen fra fællesudvalget bør gennemføres. Kommissionen foreslår, at der indføres 26 ugers orlov til alle kvinder efter fødslen, at der gives forældre med syge børn under 4 år ret til fravær i forbindelse med børns sygdom, samt at der indføres adgang (ikke under to uger) til barselorlov for fædre. De forbedringer, som ikke kan gennemføres, af økonomiske grunde, bør indgå i lovgivningen som rettigheder uden økonomisk kompensation.

Regeringen mener, at en forlængelse af den nuværende adgang til barselorlov for kvinder vil fremme forudsætningen for en sund og naturlig udvikling i spædbarnsalderen, ligesom der principielt bør være adgang til barselorlov for mænd. Udvalget vedrørende ændrede barselvileregler har derfor fortsat gennemgangen af forslagene i fællesudvalgets betænkning, og børnekommissionens betragtninger vil indgå centralt i udvalgets videre arbejde. Også på dette område bør det efter regeringens opfattelse overvejes at afprøve f. eks. forslaget om pasning af syge børn. Det kan eksempelvis ske på initiativ fra en kommune eller en fagorganisation. På samme måde bør der kunne gives bedre mulighed for, at mødrene også kan amme børnene ud over barselorlovperioden.

Dagforanstaltninger.

Dagforanstaltninger for børn har to hovedfunktioner. Som et pædagogisk og kulturelt supplement til opdragelsen i hjemmet og som en forudsætning for forældrenes erhvervsdeltagelse. Kommissionen mener, at der skal være plads i en offentligt formidlet dagforanstaltning til alle børn, hvis forældre ønsker dem optaget. Denne målsætning er regeringen enig i, men også her må det overvejes, om man kan finde alternativer til de eksisterende løsninger.

Jeg er ikke enig i, at pladser til alle børn forudsætter en ændring og præcisering af de enkelte kommunalbestyrelses forpligtelser efter § 69 i bistandsloven. Der er allerede

med den gældende formulering mulighed for at imødekomme kommissionens forslag. Udviklingen på dagforanstaltningsområdet har gennem 70'erne været præget af en betydelig udbygning. Ventelisteproblemet har regeringen søgt at råde bod på ved at opfordre kommunerne til at merindskrive børn i institutionerne – uden at det i øvrigt skulle gå ud over de planlagte udvidelser af pladstallet. Kommunerne er de bedste til at vurdere de lokale behov, og det er kun naturligt, at der er forskelle fra kommune til kommune. Derfor bør man ikke opgive den decentraliseringstanke, der ligger bag de gældende regler.

Betænkningen indeholder en række forslag om kvaliteten af dagforanstaltningerne. Jeg kan tilslutte mig, at dagplejen fortrinsvis forbeholdes børn i alderen 0-2 år, børn i områder, der har svært ved at benytte daginstitutioner, samt familier, der direkte foretrækker dagpleje. Det er ikke min opfattelse, at dette er i modstrid med den ligestilling af dagplejen og institutionerne, der blev gennemført sidste år. Der stilles også forslag om udvidet forældresamarbejde, om forældrenes muligheder for selv at opføre institutioner, om ansættelse af langtidsledige og midlertidigt ledige i institutionerne – ud over det nuværende personale – og om en række andre forhold. Betænkningen er et godt udgangspunkt for overvejelser af, hvorledes dagforanstaltningsområdet bør tilrettelægges i den enkelte kommune. Langt de fleste af forslagene kan realiseres uden om de centrale myndigheder. Det gælder også de mange forslag om eksperimenter og alternativer, der er nævnt i betænkningen og i rapporten fra udvalget om daginstitutioner og dagpleje. F. eks. om afprøvning af en pædagogisk vejledning i institutionerne, om børnehavebusser, minivuggestuer, åbne daginstitutioner eller om at knytte dagplejen til en institution.

Børnekommissionen er delt i spørgsmålet om at tilvejebringe en generel hjemmel for skolefritidsordninger. Jeg mener, at der også bør gives muligheder for at oprette disse ordninger under folkeskoleloven, så en kommune kan vælge mellem denne lov og bistandsloven, når den ønsker at oprette skolefritids-/skolepasningsordninger. Undervisningsministeren overvejer at søge folkeskoleloven ændret i overensstemmelse hermed. Det vil